

אמזל ליאון-מזריס

בן יעקב (ז'ק) ולינה. נולד ב־20 בנובמבר 1929 בעיר ננסי שבצרפת. למד שם בבית־ספר תיכוני. גדל בסביבה נכרית וכמעט שלא הכיר את חיי היהודים, אך המלחמה והגזירות הזכירות את יהדותו, וב־תחילת משנלקחו הוריו למחנה־ריכוז. אחיו, שקדם אותו בעלייתו לארץ והיה חייל, כתב לו על המערכה לעצמאות ישראל ועל הסכנה הנשקפת לישוב העומד על נפשו. ליאון הלך בעקבותיו. התגייס בפאריס, התאמן במחנה־עליה בצרפת ועלה ארצה באניה איטלקית בזמן ההפוגה הראשונה. "המלחמה תהיה קשה ואכזרית, רבים יפלו ולא יזכו לראות בנצחון, ועל־כן באתי" — כך הגדיר ליאון את המניעים שגרמו לעלייתו. מיד עם בואו יצא למשלטים, עוד לפני שהספיק להכיר את הארץ. אך מה שראה — דיו היה להכניס בלבו גאווה על יצירת אחיו. נפל ביום 20 באוקטובר 1948 בבית־ג'אלה אשר בדרום ירושלים. כמקלען לקח את חוליתו, עלה על משלט מול האויב המצרי ופתח באש. כשנתגלה על־ידי אנשי האויב — נורה במצחו ונהרג. היה קבור בשייך־באדר א' ב־30.8.1950 הועבר למנוחת־עולמים להר־הרצל בירושלים.